

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA NR. 198
din data de 18.05.2011**

Dosar nr.: 3/2011

Petiția nr.: 65/06.01.2011

Petent: B G

Reclamat: M V , P D F , F G

Obiect: Caracterizare considerată discriminatorie prin atingerea demnității.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. B G , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamanților

I.2.1. M V cu adresa de corespondență la Primăria Comunei Cifrângeni, județul Argeș cu sediul în Comuna Ciofrângeni, județ Argeș

I.2.2. F G cu adresa de corespondență la Primăria Comunei Ciofrângeni, județul Argeș cu sediul în Comuna Ciofrângeni, județ Argeș.

I.2.3. P D F cu adresa de corespondență la Primăria Comunei Cifrângeni, județul Argeș cu sediul în Comuna Ciofrângeni, județ Argeș.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră că este discriminat prin faptul că a fost emisă o caracterizare de către Primăria Ciofrângeni, în care se menționează că a fost implicat în multe procese, în numele mamei sale, în ceea ce privește terenurile agricole și că petentul este divorțat, locuiește în casa mamei sale, în concubinaj.

III. Procedura de citare

3.1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 207/12.01.2011, reclamanții au fost citați prin adresele nr. 206/12.01.2011, 205/12.01.2011, 204/12.01.2011. La termenul de audieri stabilit pentru data de 03.02.2011, petentul a fost prezent, reclamanții au fost absenți.

3.2. În cadrul ședinței de audieri, petentul a menționat faptul că a luat la cunoștință de caracterizarea în cauză la jumătatea anului 2010.

3.3. Tot în cadrul ședinței de audieri, petentul a susținut faptul că se îndreaptă doar împotriva caracterizării în cauză.

IV. Susținerile părților

IV.1. Susținerile petentului

4.1.1. *Petentul* consideră că este discriminat prin faptul că i-a fost emisă o caracterizare de către Primăria Ciofrângeni, în care se menționează că a fost implicat în multe procese, în numele mamei sale, în ceea ce privește terenurile agricole și că petentul este divorțat, locuiește în casa mamei sale, în concubinaj.

4.1.2. Petentul susține faptul că se cunoșate cu primarul, reclamat în cauză, cu secretarul Primăriei a înființat o societate agricolă.

4.1.3. Petentul susține că deși această caracterizare datează din anul 2006, a luat la cunoștință de aceasta la jumătatea anului 2010.

4.1.4. Petentul mai susține faptul că a făcut trecerea la partidul politic din care primarul, reclamat în cauză face parte.

4.1.5. Făcând referire la reclamata F G, petentul susține că dacă a semnat caracterizarea și a redactat-o, reclamata își asumă responsabilitatea celor scrise în caracterizare.

Potentul consideră că, prin maniera în care a fost redactată caracterizarea în cauză, i-a fost încălcat dreptul la demintate personală, fiind supus unui comportament discriminatoriu, prin crearea unei atmosfere de intimidare, ostilă, degradantă, și ofensatoare.

În sensul celor expuse, petentul solicită „începerea anchetei, conform articolului 15 din O.G.137/2000”.

Potentul pune în vedere faptul că este căsătorit din anul 1978 și că reclamații îl cunosc pe acesta, deoarece trecea „mereu” pe la primărie, din 2005, în legătură cu dosarele civile care priveau terenurile mamei sale. Deasemenea, pune în vedere faptul că reclamații puteau obține informații despre acesta, deoarece din anul 2004 avea mutația legală făcută în com. Ciofrângeni, județul Argeș.

Prin **concluziile scrise** depuse la dosar, înregistrate sub numărul 1074/15.02.2011, petentul vine cu explicații suplimentare ce au în vedere faptul că reclamații în cauză îl cu noșteau cu mult timp înainte de a face caracterizarea în cauză.

Desemenea, petentul detaliază, suplimentar, aspectele ce țin de celelalte sesizari facute către diverse instituții ale statului, ce au în vedere caracterizarea în cauză.

Relativ la încadrarea juridică a faptei și motivarea în drept, petentul invocă o serie de dispoziții din OG 137/2000, respectiv: articolul 1 alin1 și 2; articolul 2 alinneatele 1, 4, 5, 7, 11; articolul 3 litera g; articolul 4. Desemenea, petentul solicită sancționarea reclamațiilor conform art.26, despăgubiri și restabilirea situației anterioare conform art.27 alin.1 și conform art 27 alin.5 solicită suspendare reclamatei F G

IV.2. Susținerile părților reclamate.

4.2.1 Prin punctul de vedere emis și depus la dosar, reclamata F G susține că la data la care s-a întocmit caracterizarea, nu era încadrată ca funcționar al primăriei Ciofrângeni, ci era bibliotecar la biblioteca publică Ciofrângeni, însă parțial ca timp, din cauza numărului tot mai mic de cititori, cât și a fatului că în urma decesului fostului secretara fost numită să se ocupe de atribuțiile de asistență socială. În această calitate, lucra în birou cu actualul

secretar, celui căruia îi reveneau ca sarcini de serviciu întocmirea caracterizărilor.

4.2.2. Reclamata, F G , susține faptul că în perioada în care s-a întocmit caracterizarea nu existau calculatoare în dotarea primăriilor, iar reclamata deținea o mașină de scris portabilă.

4.2.3. Singura vină e care și-o asumă reclamata este că la ordinul primarului, a redactat, nu a compus caracterizarea și a semnat la întocmit, precum un grefier o înștiințare, sau o hotărâre, dra al cărui autor nu este reclamata.

4.2.4. Reclamata consideră că petentul nu avea dreptul s-o reclame în acest caz și nu s e consideră vinovată față de cele menționate în caracterizare, fiind doar dactilograful celor dictate de sueriorii ei, care nu crede că a avut un interes să-l discrediteze.

4.2.5. Reclamatul, M V , prin unctul d e vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 585/27.01.2011, susține că această caracterizare menționată d e petent a fost întocmită de Primăria Ciofrângeni, la cererea organelor d e poliție locală.

4.2.6. Reclamatul, M V , mai susține faptul că la data întocmirii caracterizării, petentul nu era bine cunoscut la nivelul localității de către reclamat, deoarece petentul nu locuia în comuna de foarte multă vreme fiind salariat la unități diferite din țară, iar reclamatul a fost numit ca secretar al Consiliului Local din octombrie 2005. Carceterizarea în cauză a făcut obiectul dosarului nr. 1136/P/ 2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeș, a cărei Rezoluție din data de 29.11.2010, cât și referatul cauzei.

4.2.7. Reclamatul, Panteru D F , **prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 586/27.01.2011**, susține faptul că această caracterizare menționată d e petent a fost întocmită de Primăria Ciofrângeni, la cererea organelor de poliție locală.

4.2.8. Reclamatul, P D F , mai susține faptul că la data întocmirii caracterizării, petentul nu era bine cunoscut la nivelul localității de către reclamat, deoarece petentul nu locuia în comuna de foarte multă vreme fiind salariat la unități diferite din țară, iar reclamatul a fost numit ca secretar al Consiliului Local din octombrie 2005. Carceterizarea în cauză a făcut obiectul dosarului nr. 1136/P/ 2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeș, a cărei Rezoluție din data de 29.11.2010, cât și referatul cauzei.

V. Motivele de fapt și de drept.

5.1. În fapt, petentul solicită constatarea și sancționarea reclamațiilor, având în vedere încălcarea dreptului la demnitate personală, prin realizarea de către reclamați a unei caracterizări, în anul 2006, solicitată de către organele de poliție locală ale comunei Ciofrângeni, în urma unei cereri adresată de o instanță de judecată. În caracterizarea respectivă, petentul este descris ca fiind *„cu domiciliul stabil în comuna Ciofrângeni, datorită faptului că a fost mult timp plecat din localitate, nu se cunosc prea multe date despre acesta. Din discuțiile avute la nivelul unității noastre, se cunoaște faptul că a fost implicat în mai multe procese, în numele mamei sale, în ceea ce privește terenurile agricole. Este divorțat, iar acum locuiește în casa mamei sale, în concubinaj. ...”*

5.2. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

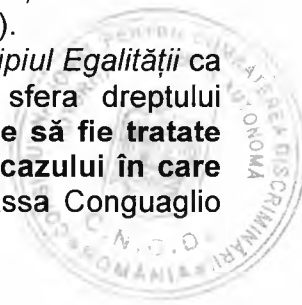
5.3. Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

5.4. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

5.5. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *"Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"*; **art.2 alin.1** *"..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,"*, precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, art.1 alin.1 *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,"*.

5.6. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.7. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat **principiul Egalității** ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **excluce ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio

Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

5.8. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

5.10. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.11. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.12. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.13. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

5.1.4. Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

5.15. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art.2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

5.16. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul **discriminării indirecte**, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art.2 alin.5 al ordonanței mai sus menționate. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „*comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convongeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*”

5.17. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, care prin decizia civilă nr.1530/2009, precum și decizia civilă nr.2758/2009.

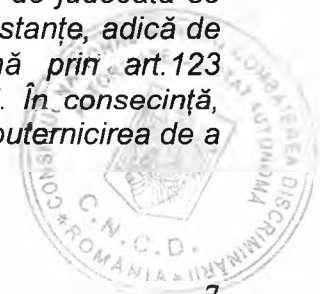
Astfel, Colegiul trebuie să analizeze, din întreg probatoriul depus în cauză, măsura în care poate fi reținut un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

5.18. În cauza Coleman vs. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum Voor Gelijkheid van Kansen en Voor Racismebestrijding vs. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, **potrivit principiului inversării sarcinii probei**, revine reclamantului (nn petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare.

5.19. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding vs. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art.20 alin.6 din O.G. 137/2000, republicată, *„Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea, îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”*.

5.20. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001**, prin care Curtea Constituțională constată *”în deplină concordanță Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înfapturii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfaptuește prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii..... Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, deasemenea, că activitatea de judecată se înfăptuește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întru-cât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.*

5.21. Astfel, reținem că CNCD este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale actelor emise de către instituțiile ale statului.

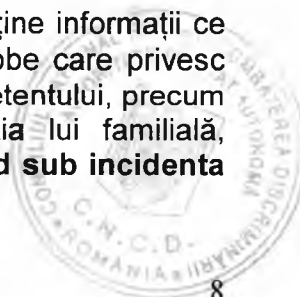
5.22. Cât privește tratamentul presupus discriminatoriu al reclamiilor, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”.

5.23. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

5.24. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

5.25. Relativ la încălcarea dreptului la demnitate personală, astfel cum acesta este reținut de OG 137/2000, reținem că, potrivit articolului mai sus invocat, „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propaganda naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umiltoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia*”.

5.26. Având în vedere: nota subiectivă al caracterizării, care rezultă din informații obținute de la persoane din cadrul unității, fără a fi consultate datele existente în cadrul primăriei sau date furnizate de alte instituții abilitate a deține informații ce privesc starea civilă a persoanei fizice; petentul nu depune probe care privesc starea civilă, de la momentul realizării caracterizării; afirmațiile petentului, precum că reclamații l-ar fi cunoscut pe acesta, precum și situația lui familială, considerăm că **faptele prezentate nu pot fi reținute ca intrând sub incidența**

OG 137/2000, republicată, având în vedere că petentul consideră că în caracterizare au fost prezentate fapte care nu sunt conforme cu realitatea (*este divorțat, ..., trăiește în concubinaj*), deși aceștia, reclamații, îi cunoșteau situația, fapte care pot fi considerate a îndeplini elementele constitutive ale art.205-206 Cod Penal, competența în acest sens aparținând instanțelor judecătorești.

5.27. Având în vedere Concluziile Scrise depuse la dosarul cauzei de către petent, înregistrate sub nr.1074/15.02.2011, prin care petentul mărește cadrul procesual stabilit prin petiția introductivă și în cadrul audierilor ce au avut loc în data de 03.02.2011, Colegiul Director al CNCD urmează să **respingă toate cererile noi, formulate cu nerespectarea dispozițiilor art.11 alin.2 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată .
2. Respingerea extinderii cadrului procesual.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul. Director
Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

